

BIENNAL LEANDRE CRISTÒFOL
CENTRE D'ART LA PANERA. LLEIDA
Martín Llavaneras

Mitjançant diferents registres com el vídeo i l'escultura o la instal·lació, el treball de Martín Llavaneras (Lleida, 1983) reflecteix el seu interès per activitats dinàmiques que permetin re-codificar espais i definir un ús pràctic de la cultura. Les seves propostes es confronten a partir de nocions preestablertes com la idea de naturalesa, paisatge, o patrimoni, mentre que apelen a una interpretació més subjectiva de l'entorn, alhora susceptible de ser integrada a la construcció col·lectiva del coneixement. Així, doncs els seus projectes recents són primordialment assajos conceptuals a l'entorn d'interaccions entre lo humà, les infraestructures biològiques, i els sabers compartits; constructes culturals i contextes que es constitueixen i cohabiten sempre des dels marges, al mateix moment que som materia primera en les seves obres a través d'objectes i materials cotidians.

Per a la Biennial Leandre Cristòfol presenta 3 peces que defineixen la seva trajectòria recent. La primera, *Touchpad* (2012) és la peça de més antiguitat però que representa molts dels paràmetres i orígens de les seves investigacions actuals. Aquest primer treball es constitueix a partir d'una instal·lació escultòrica formada per dotze pedres calcàries litogràfiques en la que Llavaneras rastreja a història de l'obsolescència a partir de la revolució tecnològica de l'època, a mesura que les imprentes anaven tancant o es remodelitzaven. Aquest impàs tecnològic va provocar que premses i matrius litogràfiques encara dibuixades quedessin en desús i en alguns casos reutilitzades com llambordes. *Touchpad* presenta dos focus d'interès que aborda el poder de les interfícies tàctils; en primer lloc estableix diferents relacions entre el fregament, l'esborrament, i les restes d'emprentes d'aquestes superfícies; en un segon lloc, i des d'un sentit més contemporani planteja un nou impàs tecnològic entre lo informàtic a lo digital. Un altre procés de revolució tecnològica molt més proper a la nostra era que confronta els sistemes actuals de representació digital.

Amb un altre caràcter *Fruit Belt* (2018) és una investigació àmplia que es va presentar en la seva totalitat a la Fundació Miró de Barcelona, que es basa en el procesat dels aliments, el cicle vital de les matèries primeres, i de quina manera aquests processos encadena transvasaments energètics i processos logístics. Mitjançant tècniques de poscollita i el control d'atmòsferes, la proposta plantejava conceptes com la longevitat o la senescència sobre els aliments, i com aquest procesat encadena transvasaments energètics i processos performatius.

Per últim *Medicane* (2019). Una instal·lació escultòrica on Llavaneras explora el conceptes de ficció, performativitat, i inestabilitat atmosfèrica. Un treball que pren el nom dels ciclons de la zona del Mediterrani per explorar funcions, morfologies i representacions de lo exòtic mitjançant gestos i materials de construcció i camp (valles, teles sol-sombra) que fonamenten un procés d'humanització irreversible, i d'impacte sobre aquests processos en el medi natural. Una sort de relat ficcionat entre una planta (en aquest cas una *Kentia*), i la potencialitat caòtica del exotisme i la botànica.

Biografia

Martin Llavaneras (Lleida, 1983). Viu i treballa a Barcelona. Va estudiar Belles Arts a Bilbao (Universitat del País Basc), Berlín (Hochschule für Technik und Wirtschaft) i Barcelona (Màster de Producció i Investigació Artística, Universitat de Barcelona). Les exposicions individuals recents inclouen "Fruit Belt" (Espai 13 - Fundació Joan Miró, Barcelona); "Humus recall Curvatures" (Centre d'Art La Panera, Lleida); "Reengineering Calcium" (Blueproject Foundation, Barcelona). Ha exposat en exposicions col·lectives al Centre del Carme Cultura Contemporània, València (Cuestión de fé / Cuestión de trozo); CAPC - Musée d'Art Contemporain de Bordeaux, Bordeaux (4.543 milions de milions, La question de la matière); Yaby, Madrid (Trick 'n' treat); Meetfactory, Praga (Quagmire); Junefirst Gallery, Berlin (Fabricated Archaeologie); Atelier35, Bucarest (Stranded travellers); Centre Cívic Can Felipa, Barcelona (¿Qué hay de nuevo, viejo?).